

Το κελλί μας διανυκτερεύει - Ποιοι προσεύχονται για μας απόψε

Απόψε στο Άγιο Όρος

και σε άλλα μοναστικά-πνευματικά κέντρα της Ορθοδοξίας σε όλο τον κόσμο, κάποιοι ταπεινοί άνθρωποι αγρυπνούν κάνοντας προσευχή για όλο τον κόσμο.

Κάποιοι ερημίτες σε δάση και σπηλιές, κάποιοι μοναχοί σε μικρά κελλιά, άγνωστοι σε μας αλλά γνωστοί στο Θεό, πιθανόν όμως και ολόκληρες μοναστικές αδελφότητες, διανυκτερεύουν προσευχόμενοι για σένα, αδελφέ μου, αδελφή μου, για μένα, για τους δικούς μας, για όλη την ανθρωπότητα.

Δεν προσεύχονται μόνο για να σώσουν την ταπεινή ψυχούλα τους, αλλά για τη βοήθεια, την ευλογία και τη σωτηρία όλου του κόσμου. Αυτό είναι το έργο των μοναχών στην Ορθοδοξία - και δευτερευόντως κάνουν και πολλά άλλα πνευματικά και κοινωνικά έργα.

Αλλά και ιερείς μέσα στον κόσμο, καθώς και λαϊκοί, δηλ. όχι ιερείς και μοναχοί, υπάρχουν, που προσεύχονται με φλόγα αγάπης για όλο τον κόσμο και κάποιοι απ' αυτούς ξενυχτούν απόψε για σένα, χωρίς να σε γνωρίζουν. Ξενυχτούν για τον πονεμένο, το δυστυχισμένο, τον αδικημένο, για κάθε ψυχή.

Και ο Θεός ακούει. Η Παναγία ακούει. Οι άγιοι ακούνε. Μπορεί να φαίνεται πως δεν ακούνε, αλλά όταν φανεί ότι ακούνε, θα φανεί για τα καλά.

Ο γέροντας Πορφύριος έβλεπε τις νυχτερινές προσευχές των Αγιορειτών ν'

ανεβαίνουν στον ουρανό σαν καπνοί λιβανιού. Ο γέροντας Σωφρόνιος, κατά την προσευχή του υπέρ όλου του κόσμου, ένιωθε την κακία των ανθρώπων να βαραίνει σα σκοτεινό σύννεφο την καρδιά του. Πρόσθετε όμως ότι, αν δεν υπήρχαν άνθρωποι που προσεύχονται με ένταση υπέρ του κόσμου, η «εξουσία του σκότους» θα ισχυροποιούσε την κυριαρχία της σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι σήμερα (Περί προσευχής, 1994, σελ. 93-94).

Ο άγιος Βαρσανούφιος είχε πει πως οι προσευχές τριών αγίων της εποχής του εμπόδιζαν την καταστροφή του κόσμου: κάποιου από τους Αγίους Τόπους, ενός Ηλία από την Κόρινθο και ενός Ιωάννη από τη Ρώμη.

Cu tainã

Αυτοί λοιπόν είναι οι ξενύχτηδες του Θεού. Οι ξενύχτηδες που φροντίζουν όχι να λυθούν ως διά μαγείας αυτόματα τα προβλήματά μας, αλλά να μένει κάποιο Φως ανοιχτό, για να βρίσκουμε το δρόμο μέσα στη Νύχτα και να τον δείχνουμε και σε άλλους με την αγάπη και την ιεραποστολή μας. Οι ξενύχτηδες κάθε νύχτας...

Μη σταματάς, αδελφέ μου, αδελφή μου, ένωσε την προσευχή σου μαζί τους. Ένωσε την αγάπη σου με τη δική τους, ένωση την καρδιά σου με τη δική τους. Η Νύχτα προχωράει και χρειάζομαι το Φως σου κι εσύ το δικό μου και όλοι μαζί το Φως των προσευχών εκείνων των αφανών ορθόδοξων πνευματικών εργατών και - πάνω απ' όλα - το Φως στο οποίο οδηγούν όλα αυτά τα μικρά Φώτα των προσευχών μας: το

Φως του Χριστού, το Φως Που Δεν Είναι Φως Και Γνωρίζει Το Όνομά Μας.

Αναρωτιέμαι αν στις διάφορες αιρέσεις που έχουν γίνει μόδα και χιονοστιβάδα στην εποχή μας υπάρχουν πολλοί, ή έστω και ένας, που ξενυχτάει απόψε προσευχόμενος αθόρυβα και ταπεινά για όλο τον κόσμο... Αν υπάρχει, ο Θεός ας τον ελεήσει κι ας λάμψει μέσα του το Φως της Αλήθειας και της Αγάπης.

Πηγές: apotixisi.blogspot.gr - trelogiannis.blogspot.gr